

בא לו כהן גדול

פרק שביעי יומא

ע.

מסורת הש"ס

(א) [קוטה מא.], (ב) [שם ע"ש], (ג) [זכרות לג. קוטה מא.], (ד) [מגילה כט.], (ה) [קוטה מא.], (ו) [פסחים קד: לעיל לג. [וש"נ]], (ז) [זאת היא גירסת ירושלמי, (ח) [שבת קלב:], (ט) [לעיל סז:].

ורה אור השל

1. בָּרַב עִם הַדֶּרֶת מֶלֶךְ
וּבִאֲפֶס לֹא אִם מִחֲתַת רְזוּן:
משלי יד כח
2. מִלֵּבד עֲלֵת הַבִּקֹּר אֲשֶׁר
לְעֵלֶת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת
אֱלֹהִים: במדבר כח כג

גליון הש"ס

גמרא מפני כבוד צבור.
 (שבת דף קלג) ומגילה [כ"ג
 ע"א] כד ע"ב וגיטין דף ס
 ע"א וסוטה דף לט ע"ב:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואח"כ עבודת
כו' לפי שנאמר שעיר עזים
אחד חטאת מלכד חטאת
הכפורים:

הגהות הגר"א

[א] מתני' הנשבע בחזק (קריבין) חת"מ (ומפסד) דר' ושערי צדקת' [ב] גמרא ומנא דבי שמאלא דרי אליעזר אומר יא ופסד ר' כ"ש אלל ר' אליעזר דמתני' ק"ל ר' יא חתופתא ל' אליעזר אומר פ' הטולה ושערי הנשבע בחזק ר' קריבין עס תמיד ש' והבמהלך אל כדבולו ממוס דחקר שם אימורי טהאט אלל ודלוי ל"ש ע' ויא ואל שרי' המורקין קריבין אומר ר' ז' דברי ר"א ור' עקיבא אלל כה"א כול ר' קריבין עס תמיד ש' ואל הערדים קרי לגמ' שחול' כגון חמיס:

תום' ישנים

[illegible][illegible]

מסוף הספר לחיולו. למפרע: וכל כך למה. למה צריך לומר יותר ממה שקרית לפיכך כחוב: כאן: שלא להוציא לעז על ספר סודי. כשראין אותו קורא פרשה שלישית על פה יהו סבורים שספר מורה חסר אותה פרשה: מפני כבוד יצור. שיהו מנפין ודוממין לכך: ונייתי אחרינא. שיהא נגלל לפרשה שלישית: משום פגמו וכו'. "ובלבד שלא ידלג"

שנה יממרו חסר הוא: **כרכה שחינה לריכה**. שיהא לריך לחזור ולכרך: **דסיקנה**. כמו שאנו אומרים אומן בתפילה: **תנו רבנן שאר הספלה** השנויה במשנה כך היא רנה תחינה בקשה מלפניך על עמך ישראל שצריכים להושיע: **להראות חווסו לריב**. להראות נזיו של ספר תורה ותפלות שצליה שטרם התגלות בתנאים שנאמר (שמות יז) ה' אלי ואנורו התגלה ה' לפניו במצות לוילך נאה ספר תורה נאה בקלף נאה בדיו נאה בלבלר אומן ומעבד יום הכפורים הציחוס שם: **איין מעבירין על המאוס**. וממו דלימא האיני נמי אעבורי הוא שמויה זו והולך לראות זו: **ומאי מאוס**. יש צראייתן יש כחן מאוס משום ברוב עם הדרת מלך: **קמ"ג**. ללא מעבר הוא מאחר שאינו עסוק בה: **במתני'** **צנעה כנשיא**. שכל מוסף הן בחומש הפקודים (גמרא ע"ג) **ופר טעונה**.

ועל ישראל בפני
ת"ר וישאר התפלה
להושע וחותם בשו
מביתו וקורא בו כד
מפני שאינו רשאי:
אין מעבירין על
מתני' אם בבגדי ב
והביאו לו בגדי זהב
איל העם ואת שבגמיו
עקיבא אומר עם ת
בחין [א] היו קרבי
וטבל ועלה ונסתפג
להוציא את הכף וא
ונסתפג הביאו לו בג
של בין הערבים ולד
עלה ונסתפג) הביא
טוב היה עושה לא
רהו היכי קאמר עם
רבוני יום חמור שיה
נמי דמוסף עם תמיד של בין הערבים
בטבילה חמישית: גמ' יידי קאמר.
רבי עקיבא: וסו פר העולה לרבי
אליעזר דשייריה. ולא איירי ציה
אימת עבד ליה והוא הדין נמי
לדאכל לאקשוי אשכרי אלל ריש
מילתא נקט: אימורי חטאת. דתנא
באידך פירקין י נתנס במגס עד
שיקטירס: לא משכחת לה. לסקר
עבודת היום מתקנתא במשנתיו
אלא משכחת לה מתקנתא לרבי
אליעזר דתנא דבי שמואל דלאירי
בכולהו או לרבי עקיבא דמוספתא
שפירש סס את דבריו יפה. דרבי
עקיבא לא גרסינן ילא ועשה: עם
סמיד של שחר. בלבישה ראשונה
שנאמר במוספי כל הרגלים מלמד
עולת הבקר אלמא מוספין עם עולת
הבקר נעשים במסוך להן וילמוד יום
הפסחים מהם: ואח"כ עובדים יום
ואחר כך שעיר הנעשה בחז.

ואף על פי שהוא מן המוסף לא
 יכול להקדימו לעבודת היום לפי
 שנאמר (א) וזו חטאת אחד
 מלכד חטאת הכפורים למדנו
 ששעיר חטאת הפנימי קדמו:
 ואחר

יצא ועשה אילו ואיל העם ואימורי חטאת אבל תמיד של בין הערבים רבי עקיבא דתוספתא מאי הוה עמ תמיד של שחר היו קרבין שנאמר ²מלבד עול

[illegible][illegible]

ובלכך שלא ידלג מסוף הספר רתחילתו: אין לפרש מסוף תרי עשר לתחילתו דאם כן אפילו מתחילתו לסופו נמי לא דהיינו צדדי שיפסיק המורגמן אלא מסוף הספר ללד תחילתו כלל כלל לא: **ושעיר** הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים.

חִמָּה לִי מֵאִי מִסְפָּקָא לִיה (אס
מִסְפָּקָא לִיה) אַס אִתְּחָא דְשַׁעֲרֵי
הַנְּעֻשָׁה בְּחוּץ לְחוּדֵיהּ קִרְבָּה עִם תַּמִּיד
שֶׁל צִין הָעֶרְבִים אַס כֵּן לֹא לִיתִּי
בְּמַתְנִיתִין הִיוּ קִרְבִּים עִם תַּמִּיד שֶׁל
צִין הָעֶרְבִים בְּלִשׁוֹן רַבִּים אֲלֵא לִיתִּי
הִיָּה קִרְבָּה וְיִ"ל מִשּׁוֹם דְּשִׁיר אִימּוּרֵי
חֻטָּאת דִּלְמָא אִימּוּרֵי חֻטָּאת נִמְי
קִרְבָּה עִם תַּמִּיד שֶׁל צִין הָעֶרְבִים
וְלֵהֲכִי קָמִי הִיוּ:

זון וריש לקיש אמר
צריכה ומי חיישינן
נפחא ^(ז) דראש חודש
שבת מביאין שלש
ענינו של יום ואחת
(ג) ואחת של חנוכה
ספרי ליכא פגמא חד
יכא פגמא: ומכרך
ת"ר ^(ה) על התורה
הכנסת על העבודה
לת העון כתיקה ועל
הכהנים בפני עצמן

מִן וְעַל שֹׁאֵר תַּפְלָה
נִתְּנָה תַּחֲנִינָה בְּקִשָּׁה מִלִּפְנֵיךְ עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שְׂצָרִיכִין
עַל תַּפְלָה וְאִחֶ"כ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵבִיא סֵפֶר תּוֹרָה
לְהִרְאוֹת חֲזוֹתוֹ לְרִבּוּי: הַרְוֵאָה כֵּהֵן גְּדוֹל כֹּ"ו לֹא
שֵׁטָא מִהוּ דְּתִימָא כִּדְרִישׁ לְקִישׁ דְּאִמְרֵי רִישׁ לְקִישׁ
מִצְוֹת וּמֵאֵי מִצְוָה יִבְרַכַּ עִם הַדְּרַת מֶלֶךְ קַמֵּ"ל:
קוֹרֵא קִדְשׁ יִדּוֹ וּרְגֵלּוֹ יִפְשֹׁט יֶרֶד וּמִבֶּל עֲלֵה וְנִסְתַּפַּג
לְבַשׁ וְקִדְשׁ יִדּוֹ וּרְגֵלּוֹ וְיֵצֵא וְעֵשֶׂה אֶת אֵילּוֹ וְאֵת
כִּבְשִׁים תְּמִימִים בְּנֵי שָׁנָה דְּבָרֵי ר' אֱלִיעֶזֶר רַבִּי
דְּשַׁל שֹׁחַר הֵיוּ קִרְבִּין וּפַר הָעוֹלָה וְשַׁעִיר הַנִּעֻשָׁה
תְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים יִקְדֹּשׁ יִדּוֹ וּרְגֵלּוֹ וּפְשֹׁט יֶרֶד
הֵבִיאוּ לוֹ בְּגָדֵי לְבָן וְלִבְשׁ וְקִדְשׁ יִדּוֹ וּרְגֵלּוֹ יִכְנֹס
הַמַּחֲתָה קִדְשׁ יִדּוֹ וּרְגֵלּוֹ וּפְשֹׁט יֶרֶד וּמִבֶּל עֲלֵה
זֶהב וְלִבְשׁ וְקִדְשׁ יִדּוֹ וּרְגֵלּוֹ יִכְנֹס לְהַקְטִיר קִטּוֹרֹת
בְּרַחֲמֵי הַקְּדוּשָׁה וְהִדּוּ וְהִיוּ וְהָיוּ וּפְשֹׁט יֶרֶד (וְיֶרֶד וְיִמְרָל

לו בגדי עצמו ולבש ימללין אותו עד ביתו ויום
 יבו בשעה שיצא לשלום מן הקודש: **גמ'** איבעיא
 מיד של שחר היו קרבין ופר העולה ושעיר הנעשה
 בין הערבים או דילמא הכי קאמר עם תמיד של
 מעולה בהדיהו ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של
 העולה לרבי אליעזר דשיירה אימת עביד ליה ותו
 לרבי עקיבא אימורי חמאת אימת עביד להו
 ת לה מתקנתא אלא או לרבי אליעזר דתנא בדבי
 כדתוספתא דתנא דבי שמואל **ב** רבי אליעזר אומר
 העולה ושבעת כבשים ושעיר הנעשה בחוץ עם
 דתניא רבי עקיבא אומר **ב** פר העולה ושבעת כבשים
 הבקר אשר לעולת התמיד ואחר כך עבודת היום
 ואח"כ

[illegible]

(א) מסר בכו וצירושלמי הבי איתא על ישראל הצומר בשראל על הכהנים הצומר בכהנים על שאר חפיי

עין משפט
נר מצוה

י"א א מיי' פיי"ב מהל' תפלה
הל"ח והל' יג סמג עשין
יט טוש"ע א"ח סי' קמד סעיף
ק:

יב ב ג [מ״י שם ה' כג]
 ופ"ג מהל' עבודת יוה"כ
 הלכה י טו"ש"ע שם ס"ג ד [רג]
 אלפס פ' הקורא את המגילה
 עומד דף רעב.]:
יג ד מ״י פ"ג מהל' תפלה
 הלכה כד סמוג עשין שם
 טו"ש"ע א"ח ס' תרפד סעיף
 ג:

ה' [מי] שם פ"ב הל' כג ופ"ג
מהל' עבודת יו"כ הל' י
טוש"ע א"ח ס' קמד סעי'
[7]

יד ו ז ח ט מ"י פ"ד מהל'

פזו י מיי שם:
פזו ב מיי שם הל' א [ופ"ב
הל' ב]:

מוסף רע"י

[illegible]

רבינו חננאל

ובכלל שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו כלומר למפרע לא. צאצאיו יתן כמה ששקטית כאן כתוב כי... לומד לא היה ש"ל אומר וכו' והספר הזה חסר תורה וכו' ואסיקנא לרש לקיש אינו פותח בתורה אחר לקרות בו עד שיבין ואצ"פ שבידן כשרא וכו' תלתא גברי בתלתא סיפרי לא הווי נמנא לספרים. דרביא ברי חסדי פגמא. ירושלמי ומכר עילה חכמה כרבות על העבודה, בא"ה הבורח בתורה. ומה העבודה בא"ה שאותך בראה נעבוד. על ההוראה,

ובחור במקדש⁽⁶⁾ בא"י שומע
 פפר התורה, שנאמר ברוב עם
 ששים תמימים עם תמיד השחר
 יור, והזית דמו בפנים, והזית
 יקרנות מוצא הזהב, והזית על
 ידו, וקריאה בתורה, והקברת
 ושעיר של חטאת ותמיד של
 ר' אליעזר דבי שמואל, דתנא
 בכשים תמימים ושעיר הנעשה
 שחר ועמו עולת המוסף והן
 עלת הבקר אשר לעולת התמיד
 ונתנה לפני שכתבו מפורש ביום
 אחרי כן עושה עבודת היום.

ומחינה וכו' בא"י שומע מפלה.